

ὑπὸ Legrand περιγράφεται ἐνδ' αὐτῆς. (ἀριθ. 129) τὸ ἄνευ χρονολογίας  
βιβλίον:

«VALERII. Maximi priscorum exemplorum Libri novem. cum laudatis  
Olinereii commentariis: Hermolai Barbari: Georgii Merulae. M. Antonii  
Sabellici ~~lami~~: Parerhasii: Raphaelis Regii: Egnatii Veneti: multorumq;  
praeterea novis observationibus: Indiceq; mirifico per ordinem littera-  
rum nuper excogitato ad inveniendas historias: alteroq; ad vocabula:  
rerumq; cognitionem in usum grammaticorum. CODICEM Theophilus  
Chalcocondyles emendavit: ab antiquo fidelissimoq; exemplari lami  
Parerhasii.»

(Εἰς τὸ τέλος:) «Explicit opus Valerii maximi cum commento Oline-

Εἰς Ατζιγναμensis & Theophili Lucubrationibus & c.»

Εἰς φύλλον ἐξ 20 φύλλων ἄνευ ἀριθμήσεως + CCXLVIII ἀριθμημένων + 1 ἄνευ ἀριθμήσεως.

Εἰς τὴν ἀρχὴν σῆμα τοῦ τυπογραφείου, μετ' ἐπὶ ἐπιγραφὴν: «IO. IACOMO. E. FRAT. DE. LEGNANO.» Κατὰ Legrand ἐξεδόθη εἰς Μιλάνον.

Ὁ ἐκδότης Θεόφιλος Χαγιομονδύνης, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Δημητρίου Χαγιομονδύνη ἐδοχοφορήθη ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του, ἐπισημαίνοντας ἐν 1511. (Περὶ τοῦτου βλ. Bibl. Hell., XV-XVI, τ. 2, σ. 304-305)

Ὅτιθεν τοῦ τίτλου ἀφιερωτικῆ ἐπιστολῆς τοῦ Θεοφίλου Χαγιομονδύνη «AD ORNATISS. ADULESCENT. STEPHANUM & c.» ἐξ ἧς ὁ Legrand ἀναδημοσιεύει τὸ ὑπόκει-  
ται ἐπιγραμ: «Equidem maxime vellem: eam mihi facultatem dare: quae posset hanc inexplebilem tuam discendi sitim propeis lucubrationibus etsi non extinguere saltem sedare. Sed quum nondum per aetatem licet: habebis inter cetera Parochasii tui, etc.»

Εἰς τὰς σημειώσεις ὁ Θεόφιλος ἐσημείωσε τὸ ὄνομα του: «THEOPHILUS»